

DANMARKS REDERIFORENING

Den 23. april 1974

Vedrørende forslag nr. 118 til lov om ændring af afskrivningsloven

Danmarks Rederiforening har overvejet det af finansministeren den 7. marts d.å. fremsatte lovforslag om ændring af afskrivningsloven og finder det nødvendigt på grund af forslaget virkninger for skibsfarts-erhvervet som helhed at tilkendegive sit standpunkt til forslaget.

Vi ønsker først at understrege, at de gældende afskrivningsregler, der bygger på loven af 1957, har været et væsentligt og nødvendigt grundlag for dansk erhvervslivs fremgang. Vi må lægge afgørende vægt på, at dette grundlag bevares, men vi tager ikke afstand fra en supplerende lovgivning, der med et klart sigte og bestemmelser, som lader sig administrere på en fornuftig måde, retter sig mod eventuelle misbrug af afskrivningsbestemmelserne.

Ud fra dette synspunkt finder vi imidlertid, at der knytter sig store betænkeligheder til ovennævnte lovforslag, hvis konsekvens vil blive, at finansieringen af al rederivirk-somhed, der udøves af partredier, interessen-skaber og kommanditselskaber, rammes føleligt. Forslaget vil føre til reducerede investeringer i dansk skibsfart og ramme et erhverv, hvis betydning såvel i henseende til valutaindtjening som til beskæftigelse, herunder beskæftigelsen på skibsværfter og hos underleverandører, er stor og samfundsmæssigt betydningsfuld. Dette bør i sig selv mane lovgivningsmagten til forsigtighed.

Når der tales om misbrug af gældende lovgivning, skyldes dette efter vor opfattelse først og fremmest visse komplementærers udnyttelse af kommanditisters ukendskab til skibsfart. Rederiforeningen vil i denne forbindelse give udtryk for, at visse annoncer i dagspressen gennem de senere år har givet den ikke branchekendte investor et ufuld-

stændigt billede af konsekvenserne af de kontrakter, han måtte indgå på.

På denne baggrund er det vor opfattelse, at et eventuelt lovgivningsinitiativ bør sigte på at gennemføre regler, der påbyder komplementaren at gøre kontraktforholdet klart, og det vil bl.a. sige at påpege de risici, som kontrakterne indebærer. Det kan i denne forbindelse overvejes, hvorvidt lovgivningen i de tilfælde, hvor komplementaren er et selskab med begrænset ansvar, bør stille krav om, at komplementaren har en vis mindstekapital eventuelt fastsat som en vis procent af kommanditisternes samlede hæftelse. Ligeledes mener vi, at korresponderende redere eller andre personer, der udbygger skibe til tegning for parthavere eller interessenter, bør pålægges en øget oplysningspligt, herunder oplysning om den købesum, stifteren af et selskab har købt eller kontraheret et skib til, og den værdi, stifteren udbyder skibet til over for interesserede investorer.

Vi mener, at en sådan øget oplysningspligt bør udvides til at gælde alle erhvervsområder – og altså ikke blot skibsfarten – hvor sådanne kontraktformer har vundet eller vil vinde indpas, og hvor der vil være den samme trang for lovgivningen til at modvirke misbrug. Herved vil en eventuel lovgivning få et alment sigte.

Vi må i øvrigt kraftigt vende os imod en lovgivning, der får virkning for allerede bestående kontraktforhold. Dette vil ikke alene føre til en svækkelse af befolkningens tillid til lovgivningsmagten i almindelighed, men også til urimelige konsekvenser for den væsentlige del af skibsfartsinteresserede, der har investeret i tillid til de bestående regler.

Danmarks Rederiforening må derfor tage afstand fra det foreliggende lovforslag og